

HỒI THỨ MƯỜI MỘT

QUÁI VẬT TRONG LĂNG KHỔNG MINH

Tấn Võ Đế nghe Đỗ Dự tâu liền đưa mắt nhìn vào sân lăng thấy hai xác chết nằm sấp dưới đất được lật ngửa lên, mắt mở trừng trừng lưỡi le dài ra miệng ứa máu. Cả hai xác đều còn đeo gươm.

- Bàn tay ma quỷ nào đã giết hai sĩ quan liên lạc của trẫm vậy?

- Muôn tâu bệ hạ, cả hai đều chết rất khó hiểu. Nhưng theo thần thì kẻ giết hai sĩ quan này là người trần mắt thịt hơn là ma quỷ. Cả hai đều bị thương ở tay và hai đầu gối. Nhìn vết thương hạ thần thấy cả hai đều trúng độc chết...

- Hai sĩ quan này đã theo Khổng Minh, như vậy cái chết này liên quan tới Khổng Minh. Rõ ràng là Khổng Minh ẩn trong lăng và bọn sát nhân cũng ở đó luôn, phá lăng là tìm ra thủ phạm. Khanh mau ra lệnh vây chặt lăng và gom củi đốt cho ta.

Đỗ Dự cúi đầu vâng lệnh. Nhưng quân lính vừa chạy vào nhà mồ thì tất cả đều bật ngựa ra chết.

Tấn Võ Đế vô cùng kinh ngạc thấy năm người lính ngự lâm vừa chạy vào sân nhà mồ đều lăn đùng ra miệng trào máu chết tươi. Tấn Võ Đế quá sợ vội ra lệnh ngưng kiếm củi hoả thiêu nhà mồ và thiết triều khẩn cấp. Tấn Võ Đế hỏi Giang Sung, Hoa Hi cách đối phó. Hai người đều nói vấn đề nhà mồ chỉ có Quán Bật không thạo xin hỏi Quán Bật, nhưng tìm Quán Bật chẳng thấy đâu cả. Có người nói sau khi năm người lính ngự lâm quân chết thấy Quán Bật đi về phía lăng Khổng Minh rồi mất tích luôn. Tấn Võ Đế mất Quán Bật thì tức lắm.

- Hãy đưa ta vô lăng, có hay không có Quán Bật cũng chẳng sao. Đỗ Dự người nghi Quán Bật có lý lắm.

Đỗ Dự đành hộ tống Tấn Võ Đế xuống hầm dưới lăng. Xuống hầm mồ vua hỏi có ai thấy Quán Bật đến đây không. Mọi người Quán Bật đến đây nhưng rồi kêu đau bụng bỏ đi. Tấn Võ Đế không nói gì ra hiệu cho ngự lâm quân đi lên bệ đá. Lên bệ đá Tấn Võ Đế nhìn vào ngọn đèn, đầu óc mông lung như người bệnh tâm thần đưa hai tay kéo cái đèn xuống. Tấn Võ Đế dùng hết sức mạnh đã kéo được cái đèn từ từ rớt xuống. Cục chì giữ cho cái đèn thăng bằng đập vào nóc hầm nghe cái bộp tự nhiên nghe ồ ồ dưới đáy hầm và chiếc quan tài tưởng dính liền với bệ đá bỗng xoay ngang.

- Cứu giá mau, coi chừng hoàng thượng bị hất xuống đất.

Đỗ Dự hô lính ngự lâm quân khom lưng làm cái bàn bằng lưng người đỡ Tấn Võ Đế nhờ vậy Tấn Võ Đế bị quan tài hất xuống dưới bàn bằng lưng người đỡ không sao, nhưng chiếc đèn thì tuột khỏi tay vua tung những ngọn bắc đang cháy xuống vách lăng.

Tấn Võ Đế vừa hoảng hồn đã định leo lên bệ đá xem nơi chiếc quan tài vừa hé mở có gì bí mật, thì bỗng Gia Sung hét lớn:

- Coi chừng quái vật xuất hiện kìa.

Tấn Võ Đế bèn lùi lại bên Đỗ Dự, Hoa Di và Gia Sung ngược mắt quan sát bệ đá. Thấy trên đó đầu một quái vật to bằng cái thúng miệng rộng đến mép tai, răng nanh lòi ra hai bên mép, mắt lồi và sáng rực, quái vật há hốc miệng đỏ lôm. Ghê nhất là hai lỗ mũi quái vật như hai cái hang chuột và nó thở ra hơi thở đen sì.

- Coi chừng hơi độc từ lỗ mũi vật. Mọi người bịt mặt lại ngay. Ngự lâm hãy mở cuộc tấn công quái vật ngay lập tức.

Tấn Võ Đế ra lệnh mà tiếng nói run rung chứng tỏ đang sợ hãi dữ lắm. Lính ngự lâm quân với gươm lên giáo dài kéo tới bao kín bệ đá và tiếng leng keng inh ỏi. Âm thanh sắt thép làm mọi người nhúc óc, người bị ảnh hưởng nặng nhất là Tấn Võ Đế.

Tấn Võ Đế bịt tai ôm đầu và ngời bệt xuống đất rên rĩ kêu thét như chính ông đang bị đâm chém vậy.

Bỗng nhiên tiếng va chạm của sắt thép không còn nữa, mọi người mở mắt ra không thấy quái vật đâu chỉ thấy đám ngự lâm quân tấn công quái vật ngã la liệt dưới đất, gươm giáo gãy ngổn ngang. Ánh đuốc vụt tắt ngấm. Trên bệ đá một thứ ánh sáng màu xanh mờ ảo chiếu lên trần hầm.

Tấn Võ Đế đã đứng lên, bên cạnh là Đỗ Dự, Gia Sung, Hoa Di tất cả há hốc miệng nhìn bệ đá vì thấy trên đó thay vì quái vật là một người mặt đỏ trắng bịt khăn xanh tay cầm quạt lông phe phẩy.

- Không Minh lại xuất hiện...

Tấn Võ Đế hoảng hốt kêu lên.

Bỗng người trắng nhỏ nhẹ nói:

- Đứng ta đây. Cái gàn bướng của ngươi đã gây nên bao nhiêu thê thảm cho người khác. Chắc ngươi nhìn thấy cả rồi chứ. Ngươi sẽ bị lãnh những điều tai họa ghê gớm nếu ngươi còn bước lên đây. Đó là lời cảnh cáo cuối cùng của ta, ngươi nghe rõ chứ.

Đỗ Dự nghe Không Minh nói thì cầm gươm phóng ngay lên lên bệ đá và quát lớn:

- Người không được phạm thượng chạm tới danh dự vua ta. Ta quyết sống mái với người, dù người là ai cũng mặc.

Gươm của Đỗ Dự như chém vào không khí và Đỗ Dự hụt đà ngã chúi nhủi trong khi bóng trắng tung mình vọt về một góc lằng nhanh như chớp.

Đỗ Dự kẻ rất hiếu thắng cùng giới kinh công liền vọt theo bóng trắng liền. Nhưng Đỗ Dự nhanh bao nhiêu cũng không làm sao đuổi kịp được bóng trắng. Bóng trắng như giỡn với Đỗ Dự rồi cuối cùng nói:

- Tên ở đợ kia, người chớ có hồ đồ, chết không kịp ngáp đó. Thầy trò người khôn hồn rút ngay khỏi đây... Nếu bướng bỉnh hậu quả sẽ khôn lường đó.

Đỗ Dự đang tức tối ra lệnh binh lính quay chặt bóng trắng và phải giết được bóng trắng bằng bất cứ giá nào.

Đám lính ngự lâm mặt dầu rất sợ Không Minh nhưng phải tuân lệnh Đỗ Dự hò reo kéo tới vây chặt bệ đá.

Sau khi ngự lâm quân vây chặt Đỗ Dự và một tùy tướng phi lưng lên bệ đá. Thật kì lạ bóng trắng bỗng biến mất và từ dưới bệ đá khói phun lên như núi lửa.

Đám lính ngự lâm quân mặc dầu đã bị mặt nhưng kéo tới lớp nào là lăn ra chết lớp đó. Đỗ Dự và tùy tướng đảo mắt không thấy bóng trắng đâu bỗng nghe phía chân thang có tiếng la:

- Không Minh đây rồi.
- Gia Cát Lượng đây rồi.
- Mau tóm cổ y cho trẫm.
- Không Minh lên miệng lảng rồi.

Đỗ Dự ra lệnh mọi người lên khỏi hầm và diu luôn Tấn Võ Đế lên theo luôn.

- Muôn tâu hầm sắp bị nhiễm độc, xin thỉnh hoàng thượng lên khỏi hầm mau. Không Minh đã ở trên mặt đất rồi.

Sau khi ra khỏi hầm về tới lều, trời đã hùng đông nhưng Tấn Võ Đế vẫn còn cay cú lắm gọi Đỗ Dự tới phán rằng.

- Không Minh cũng là người trần mắt thịt thôi, phải tìm ra ngay hang ổ y để trảm trị tội.

- Muôn tâu, thần theo dõi vụ này kỹ lắm, thần không tin Không Minh tái sinh hay còn sống. Thần nghĩ có kẻ đội lốt không Minh.

- Hay thần bốc Quân Bất muốn giểu chúng ta chẳng. Nhưng y làm sao kinh công lại cao như vậy được. Trẫm cũng hơi ngờ Quân Bất, khanh điều tra Quân Bất cho trẫm ngay lập tức.

Đỗ Dự được lệnh vua rất phấn khởi. Ra khỏi lều Đỗ Dự gặp Gia Sủng bèn nói cho Gia Sủng nghe quyết định của vua. Gia Sủng hứa giúp đỡ Đỗ Dự một tay trong việc điều tra Quân Bất.

Hai người đến lều Quân Bất thấy Bất đang ôm bụng nhăn nhó có vẻ đau đớn lắm nhưng thấy Đỗ Dự và Gia Sủng tới cũng ngồi dậy chào hỏi.

- Lão không hiểu tại sao tình thần tự nhiên rã rượi và cứ đau bụng hoài. Nên không đi theo vua với quý vị thám hiểm lăng mộ được, không biết cuộc thám hiểm vừa rồi có chuyện gì lạ không?

Gia Sủng trả lời Quân Bất là Không Minh lại xuất hiện cùng với quái vật và quân lính chết vì thuốc độc.

- Không Minh xuất hiện thật à ?
- Theo thần bốc thì Không Minh này là thật hay giả. Theo tôi có kẻ giả Không Minh để ghẹo chúng ta.

Nghe Đỗ Dự nói, Quán Bật cắn môi làm vế suy nghĩ.

- Việc này còn phải suy nghĩ mới có thể nói dứt khoát được. Tiện đây xin nhớ tướng quân tâu với thánh thượng dùm cho kẻ hèn này về quê dưỡng bệnh ít lâu. Kẻ hèn này bị đau thân kinh dữ lắm, nếu xúc động quá có thể vong mạng. Mong tướng quan giúp cho kẻ hèn này.

Đỗ Dự không nói gì tay sờ đốc kiếm mắt gườm gườm nhìn Quán Bật và từ từ tiến lại gần Quán Bật.